

Fővárosi Ítéltábla

4.Pf.20.002/2023/5.

A Fővárosi Ítéltábla a felperesi jogi képviselő neve ügyvéd (ügyvéd címe1) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – a Fecser és Póka Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe2; ügyintéző: alperesi jogi képviselő neve1 ügyvéd) és alperesi jogi képviselő neve2 ügyvéd (ügyvéd címe3) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. november 18. napján meghozott 64.P.20.605/2022/19. számú ítélete ellen a felperes részéről 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperes határozat1 számú és határozat2 számú határozatát hatályon kívül helyezi. Az állam terhén maradó kereseti illeték összegét 36.000 (harminchatezer) forintban állapítja meg. Mellőzi a felperes perköltség fizetésre kötelező rendelkezést.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a keresetében az alperes közgyűlésének határozat3, határozat4, határozat5, határozat2 számú határozatának a hatályon kívül helyezését kérte a Ptk. 3:35-36. § alapján.

[2] Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. Vitatta, hogy a támadott közgyűlési határozatok jogszabályba vagy alapszabályba ütköznek.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a feljegyzett 151.000 forint illeték az állam terhén marad. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes javára 120.000 forint + áfa perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint a felperes az alperes tagszervezete. Az alperes legfőbb szerve, a közgyűlés 2021. szeptember 9. napján tartott ülésén meghozta a keresettel támadott határozatokat. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a közgyűlési határozatok megtámadására jogosult volt, és keresete a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül érkezett. Rámutatott arra, hogy e határidőn belül előterjesztett, a keresetlevélben és a hiánypótlásra benyújtott keresetpontosításban felperes által megjelölt jogszabályba és alapszabályba ütközéseket vizsgálhatta, ezt meghaladókat már nem. Kiemelte, hogy az alperes szervezeti és működési autonómiájába nem avatkozhat be, így az alperes számviteli politikai céljának, érdekeinek, programjának megfelelést sem vizsgálhatta, ugyanígy a gazdaságosságot és az érdekeket sem. A határozat3 Kgy. számú határozat körében, amellyel elfogadásra került az alperes elnökének beszámolója a 2020. év gazdálkodásáról, a költségvetés tételes teljesítéséről a főkönyvelő adatai alapján, valamint a 2020. évi számviteli beszámoló elfogadásáról, rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a 2020. január 1. napjától hatályos számviteli politikát, annak 2.2.4. pontja szerint értékhelyesbítést nem kellett az ingatlanok vonatkozásában alkalmazni. Utalt a tanúvallomásra, valamint arra, hogy az alapszabály és jogszabály sem tartalmaz konkrét rendelkezést arra, hogy a közgyűlés elé beterjesztett beszámolót milyen mechanizmusnak kell megelőznie, milyen konkrét információt kell ezen belül átadni a tagoknak. Az autonóm alperesi szervezet döntéseit gazdaságossági, célszerűségi szempontból nem vizsgálhatta felül a bíróság, a bírósági felülvizsgálat nem terjedhetett ki a beszámoló alapjául szolgáló jelentések számviteli törvény szerinti megalapozottságának, illetve a cég ügyvezetése által megfogalmazott számviteli politika felülvizsgálatára, ugyanígy a zárómérleg adatai, számszaki helyessége sem volt a jelen perben a bíróság által vizsgálható. A határozat4 Kgy. számú határozattal elfogadásra került az alperes új módosított alapszabálya. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az új alapszabály kidolgozásra vonatkozóan sem jogszabály, sem a korábbi alapszabály nem tartalmazott arra rendelkezést, hogy a tagszervezetekkel hány alkalommal, milyen fórumokon, milyen módszer szerint kell azt előzetesen megtárgyalni, az ellentétes álláspontokat esetlegesen feloldani. Rámutatott, hogy a jelen perben csak azt vizsgálhatta, történt-e ezen határozat elfogadása során jogszabálysértés vagy alapszabályba ütköző intézkedés, a célszerűséget nem. Hangsúlyozta, hogy nem volt vitatott az a tény, hogy alapszabály-szerkesztő bizottság került felállításra, a javaslatok megtehetőek voltak felé, melyet a felperes által csatolt elektronikus üzenetváltások is alátámasztanak. Rögzítette az elsőfokú bíróság eseti döntések felhívásával, hogy a szabályozási hiányosság bíróság által pótlásra nem kerülhet, az a határozat hatályon kívül helyezésére sem ad alapot, ugyanígy a kisebbségvédelmi szempontok sem. A működési autonómia ugyanakkor nem terjedhet ki a kógens tiltó rendelkezések figyelmen kívül hagyására, azonban ilyen az elsőfokú bíróság nem észlelt. A Ptk. 3:78. § (1) bekezdése alapján kifejtette, hogy nem ütközik jogszabályba a három főnél több tagból álló elnökség felállítása. A határozat1 számú határozat megerősítette az alperes határozat6 számú közgyűlési határozatát és a határozat7 számú határozatot módosítással, amelyekkel hozzájárultak ügyvezető ügyvezetővel kötött ügyvezetői szerződésnek a korábbi feltételekkel megegyező megbízási szerződés megkötéséhez, annak a 2020. évi közgyűléstől a jelen rendes közgyűlésig történő meghosszabbításához. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta e határozat tartalmát, amelynek alapján nem arról döntöttek, hogy az új alapszabály elfogadását követően ügyvezetői szerződést kötnek megbízási jogviszony keretében. A határozatnak nem volt tárgya ügyvezető vagy ügyvezető elnök választása,

továbbá feladat- és hatásköreinek meghatározása, ezért azt az elsőfokú bíróság nem is vizsgálta. A felperes által hivatkozott rendelkezéseket nem tartotta olyannak, mint amelyek tartalmaznának olyan kitételt, hogy kizárólag díjazás nélkül láthatja el a pozíciót az azt betöltő személy. Ezen kérdést egyébként is belső autonómiára tartozónak minősítette. Nem tartotta jogszabályba ütközőnek, hogy az ügyvezetővel kötött megbízási szerződés tartalmát a tagok nem ismerték. A határozat egy már korábban napirendre tűzött határozat megerősítése volt, amely oknál fogva már korábban megismerhették a határozati javaslat lényegét a tagok és kellő információk birtokában voltak. Ez által a Ptk. 3:16. § (3) bekezdésében írtak sem sérültek. A felperes által hivatkozott rendelkezésekkel nem tartotta ellentétesnek az ügyvezetői szerződés megkötését. Utalt az alapszabály 4., 17.c. és az SZMSZ 7.2. pontjára. Rámutatott: a meghívó napirendi pontként tartalmazta, hogy szavazásra kerül az ügyvezető elnökkel megkötendő ügyvezetői elnöki szerződés. A szerződés tartalma pedig az alperes belső autonómiájába tartozik. Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az új alapszabály nem rendelkezik úgynevezett elnöki tisztségről. A határozat2 számú határozat, megerősítve az Országos Elnökség határozat8 számú határozatát is, hozzájárult ahhoz, hogy ügyvezető ügyvezető elnökkel az ügyvezető elnöki szerződés megkötésre kerüljön. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy e határozat tárgya nem az ügyvezető, vagy ügyvezető elnök megválasztása volt, hanem egy szerződés kötése, a szerződés tartalma pedig az alperes belső autonómiájába tartozó kérdés, amit nem vizsgálhatott. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint ezért a keresetettel támadott határozatok sem jogszabályba, sem alapító okirat konkrét rendelkezésébe nem ütköztek.

[4] A felperes a fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, keresetének helyt adva a per tárgyát képező közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezését és az alperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Hangsúlyozta a határozat3 Kgy. számú határozat, a beszámoló elfogadása tekintetében, hogy nem a számviteli politika felülvizsgálatát kérte. Jogszerűséget érintő kérdésnek minősítette, hogy melyik számviteli politikát kellett alkalmazni. Az alperes pedig nem vitatta, hogy a beszámoló a 2013-as számviteli politikának nem felelt meg. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság hitelesnek és bizonyító erővel rendelkezőnek fogadta el az alperes által csatolt 2020. január 1. napjától hatályos számviteli politikát. Részletesen kifejtette, hogy milyen körülmények cáfolják, hogy ez a számviteli politika ténylegesen szabályszerűen elfogadásra került és hatályba lépett. Fenntartotta, hogy a számviteli politika elfogadása nem alperes elnökének a hatáskörébe tartozik. Kiemelte azt is, hogy azt a számviteli politikát kellett alkalmazni, ami előírja az értékhelyesbítést, amelynek a beszámoló nem felelt meg. Továbbra is hiányolta a megfelelő tájékoztatást, így szabálytalannak minősítette, hogy az állítólagos új számviteli politika tartalmáról a beszámoló elfogadására jogosultak nem szereztek tudomást. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelést nem végzett, különösen a Ptk. 3:17. § (3) bekezdésének fényében. A tagszervezetek jogait súlyosan sértőnek tartotta azt a jogértelmezést, miszerint a Ptk. 3:17. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatást pótolja az iratbetekintési jog. A tényállás pontosítása körében rögzítette, hogy a felügyelőbizottság jelentésének dátuma helyesen 2021. május 6., míg a könyvvizsgálói jelentésből kettő volt. Az új alapszabályt elfogadó határozat tekintetében az elsőfokú ítélet [34] és [35] bekezdésében írtakat csak általánosságoknak tartotta és mérlegelési hiányra és indokolási hiányosságra alapította a fellebbezését. A Ptk. 3:78. §-a pedig a 2021. november 5. napján kelt beadványában megjelölt jogalapok között nem szerepelt. Megítélése szerint a tagok tájékoztatása nem volt kielégítő, fontos javaslatokról egyáltalán nem szereztek tudomást. A negatív javaslatokat az alperes vezetése kiszeelektálta és nem terjesztette a közgyűlés elé. Hivatkozott a Kúria határozatára, hogy fontos lett volna feloldani a tagok közötti ellentétes álláspontokat. Fenntartotta álláspontját,

hogy miként kellett volna az alapszabály módosítást lefolytatni. Fenntartotta, hogy az új alapszabály hiányos és ellentmondó rendelkezéseket tartalmaz. Kiemelte, hogy hivatkozott olyan jogszabályi rendelkezésekre, amik előírják az alapszabály tartalmát, amelynek az új alapszabályt elfogadó határozat nem felel meg. Utalt a Ptk. 3:71. § (4) bekezdésére. Hangsúlyozta, hogy a megtámadott határozat jogellenességét homályos vagy ellentmondó alapszabályi rendelkezésekre alapítja és a bíróságnak állást kellett volna foglalnia, hogy hogyan kell feloldani az ellentmondást, vagy értelmezni egy rendelkezést. Az, hogy magában a határozatban, az alapszabályban érthetetlen és ellentmondó rendelkezések vannak, álláspontja szerint a Ptk. 6:9. § és 6:10. § alapján alkalmazandó 6:107. § (2) bekezdésébe is ütközik. Az ítéleti tényállást pontosításra szorulónak minősített, merthogy 2017-től kezdődő előkészítő munka eredménye a 2018. május 24-i alapszabály lett, amellyel az a folyamat lezárult. Ezt követően csak arról volt szó a 2019. évi közgyűlésen, hogy az elnök és az ügyvezető díjazását kell rendezni, mely helyett egy új alapszabály megalkotását tűzte ki célul az alperes vezetése, melynek indoka nem volt ismert. A határozat1 számú határozatot támadó kereset vonatkozásában megítélése szerint az érvelését tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság. Részletesen összefoglalta a határozat előzményeit. E körben hangsúlyozottan hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.728/2021/4. számú ítéletére, amelynek figyelembevétele hiányát különösen sérelmezte. Kifogásolta, hogy a határozat2 számú határozattal kapcsolatos érveit nem vizsgálta az elsőfokú bíróság. Egyértelműnek tartotta, hogy a határozat magában foglal egy személyi jellegű döntést, annak az elfogadását tartalmazta, hogy ügyvezető legyen az „ügyvezető elnök”, holott az új alapszabályban nincsen ilyen tisztség. Vitatta, hogy a tagszervezetek számára közömbös lenne a szerződés tartalma, így fontos lett volna a szerződés tervezetének a közgyűlés elé terjesztése. Hangsúlyozta, hogy a díjazást az új alapszabály egy új SZMSZ körébe utalta és a díjazást az Országos Elnökség jogosult meghatározni. Az új alapszabály 10.42. pontja szerint, ha az elnök munkaviszonyban áll, akkor a munkáltatói jogokat az Országos Elnökség gyakorolja. A korábbi alapszabály alapján is jogszerűtlennek tartotta e határozatot, mint ahogy azt kifejtette a keresetlevelében. Mindezen túlmenően tévesnek tartotta az ügyvédi munkadíjnak a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti kiszámítását is.

[5] Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte indokai alapján, költségigényt előterjesztett. Fenntartotta azon álláspontját, hogy alapszabályt, jogszabályt nem sértenek a keresettel támadott határozatok, a 2000. évi C. törvény 57. §-a szerinti helyesbítés nem érvényesítve került elfogadásra a 2020. évi gazdasági beszámoló. Megítélése szerint a felperes új alapszabály elfogadásával kapcsolatban célszerűségi kérdéseket vet fel, ami azonban a jelen per tárgyát nem képezheti.

[6] A felperes az alperes ellenkérelmére részletes nyilatkozatot tett az egyes határozatok hatályon kívül helyezése iránti kérelmének megalapozottságára rámutatva.

[7] A fellebbezés részben alapos.

[8] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés alapján – a felek tárgyalás tartása iránti kérelme hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el, a fellebbezési kérelemhez kötöten.

[9] Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a keresetben, illetve a hiánypótlási felhívásban megjelölt jog- és alapszabálysértések az annak alapját képező tényállítások és indokok alapján voltak a bíróság által érdemben vizsgálhatók, míg az ezt követően előadott indokok, jog-, alapszabálysértések nem.

[10] Az ítéltábla elsődlegesen arra mutat rá, hogy az alperes autonóm szervezet, amely a működésének szabályait a jogszabályi keretek között maga határozhatta meg. Az alperes belső autonómiája, önkormányzatisága alapján, ha az alapszabálya vagy valamely szabályzata hiányos, nem tartalmaz rendelkezéseket, illetve részletszabályozást, akkor annak kiegészítő értelmezése, kiegészítése, illetőleg a tényleges szabályokat meghaladó többlettartalom adása nem képezheti a bíróság feladatát. A szabályozási hiányosság önmagában nem vonja maga után a támadott határozat hatályon kívül helyezését. A bíróság az autonóm szervezet működésébe csak kivételesen, és akkor avatkozhat be, ha a Ptk. 3:37. § (1) bekezdésében foglalt jogszabálysértés vagy létesítő okiratba ütközés egyértelműen megállapítható. A jogszabályba és/vagy alapszabályba, egyéb belső szabályzatba ütközés az alperes, mint szövetség működésére vonatkozó szabályozás megtartását jelenti, de nem terjed ki az alperes adott szerve által hozott határozat bírósági felülvizsgálata az alperes gazdasági, számviteli törvényeknek való megfelelő működésének a vizsgálatára.

[11] A fentiek értelmében a 14. számú határozat bírósági felülvizsgálata nem terjedhetett ki a határozattal elfogadott beszámoló pénzügyi, gazdasági megalapozottságának a felülvizsgálatára. Az alperes önálló jogi személy, önállóan gazdálkodik. Az, hogy az alperes alapszabálya szerint a működéséről tájékoztatást ad a tagjai részére a gazdálkodásáról szóló éves beszámoló előterjesztésével, és annak elfogadásáról a legfőbb szervnek kell határoznia, nem ad alapot a Ptk. 3:35-37. § alapján történő bírósági eljárásban a bíróságnak arra, hogy a beszámolót elfogadó közgyűlési határozat bíróság előtti megtámadása esetén, az alperes gazdálkodását, az alperesnek a gazdálkodás körében meghatározott számviteli politikáját, a beszámoló számviteli törvényeknek, az alperesi számviteli politikának megfelelőségét vizsgálja. A gazdálkodás megfelelőségének vizsgálata meghaladja a bíróság hatáskörét. Így nem képezhette a jelen eljárás tárgyát a könyvszakértői vélemény megalapozottságának és erre is tekintettel a beszámoló tartalmi, gazdasági megalapozottságának a vizsgálata.

[12] Az alperes alapszabálya nem írja elő és ilyen kötelezettséget jogszabály, a Ptk. 3:17. § (3) bekezdése sem ró az alperesre, hogy a beszámoló elfogadásához a tagjai részére a közgyűlést megelőzően nemcsak magát a beszámolót, hanem mindazon adatokat, könyvelést, számviteli politikának megfelelőséget alátámasztó dokumentumokat rendelkezésre bocsásson, amelyek a beszámoló érdemi tartalmi megítéléséhez szükségesek lehetnek. Ezért a beszámolót meghaladó, a felperes által megjelölt további dokumentumok megküldésének hiánya nem alapozza meg a beszámolót elfogadó közgyűlési határozat hatályon kívül helyezését.

[13] Mindezek alapján az alperes közgyűlésének 14. számú határozatát támadó keresetet alappal utasította el az elsőfokú bíróság.

[14] Az új alapszabályt elfogadó, 18. számú közgyűlési határozatával kapcsolatban az elsőfokú bíróság helytállóan mutat rá, hogy a felperes által sem vitatottan az alperes alapszabály-szerkesztő Bizottságot állított fel, javaslatok megtételére a tagoknak és a felperesnek is lehetősége volt. Sem jogszabály, sem az alperes alapszabálya nem írta elő, hogy az alapszabály módosítására milyen előzetes eljárás eredményeként kerülhet sor. Kifejezett jogszabályi és alapszabályi előírás hiányában az alperes autonómiájából fakadóan a bíróság nem foglalhatott állást abban, hogy mi lett volna a megfelelő belső eljárási rend az alapszabály módosítás előkészítésére. A felperes által hivatkozott térségi fórumok megtartását, tagszervezeti javaslatok megvitatását nem írta elő az alperes alapszabálya. Az, hogy a felperes a követettől eltérő előkészítési, eljárási rendet tartott volna indokoltnak, nem teszi az új alapszabály elfogadását jogszerűtlenné, és kifejezett alapszabályi rendelkezés hiányában alapszabályba ütközővé.

[15] A fentiekén túlmenően nem merült fel arra adat, hogy az új alapszabálytervezetet a közgyűlést megelőzően a szavazásra jogosult tagok nem ismerhették meg. Mindezek alapján az új alapszabály elfogadása nem ütközött sem jogszabály, sem alapszabály kifejezett rendelkezésébe.

[16] Az új alapszabály rendelkezéseinek a felperes által megjelölt pontatlanságai, ellentmondásai, stb. sem alapozzák meg az új alapszabályt elfogadó közgyűlési határozat jogszabályba, alapszabályba ütközését. Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy az új alapszabály kógens jogszabályi rendelkezésbe ütközése hiányában az alperes autonómiájából következően a bíróság nem jogosult az esetleges ellentmondások, pontatlanságok feloldására, a szabályozási hiányosság pótlására, amelyből az is következik, hogy ezen szempontok nem alapítják meg a Ptk. 3:35-37.§ alapján a bíróság felülvizsgálati hatáskörét és a keresettel támadott határozat jog- és alapszabályba ütközését. A felperes által az új alapszabály rendelkezéseivel kapcsolatban megfogalmazottak nem képezhették a jelen eljárás tárgyát. A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltak alapján rámutat, hogy az alperes fentebb már kifejtett autonómiájába való, kizárólag a jogszabály- és alapszabállysértés esetére korlátozott bírói beavatkozási lehetőségre figyelemmel a Ptk.6:10. §-ának a jognyilatkozatra vonatkozó szabályoknak a nem kötelmi jogi jognyilatkozatokra kiterjesztő rendelkezése ellenére sem volt jogosult a bíróság az alapszabály értelmezésére.

[17] A felperes a keresetlevelében sérelmezte, hogy az elnökség 3 helyett 4 fő, és fel is hívta a Ptk. 3:78. §-át. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan mutat rá, hogy a Ptk. 3:78. §-ába nem ütközik a három főnél több tagból álló elnökség.

[18] A fentiek kiemelésével az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a 18. számú közgyűlési határozat hatályon kívül helyezésére irányuló keresete.

[19] A 23. és 23. számú közgyűlési határozattal az alperes 2021. szeptember 9-i közgyűlése olyan korábbi határozatokat erősített meg, amelyek ügyvezető ügyvezetői szerződésének meghosszabbításáról, a szerződés megkötéséhez való hozzájárulásról határozott. Az alperes közgyűlése e határozataival lényegében visszamenőlegesen erősítette meg a korábbi határozatait. A visszamenőleges megerősítés azonban nem teszi alapszabályszerűvé a határozatot, ha az korábban sem felelt meg az alapszabály rendelkezéseinek. Így megerősítette a határozat6 Kgy. határozatot is, amely közgyűlési határozatot a Fővárosi Törvényszék – a jelen perindítást megelőzően született – 18.P.23.142/2020/17. számú határozatával, majd fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla a 4.Pf.20.728/2021/4. számú, 2022. január 6. napján jogerős ítéletével hatályon kívül helyezett. Az alperes e korábbi határozata is az elnökkel kötött ügyvezetői szerződésről, annak meghosszabbításáról szólt. Az ítéltábla már korábban – az előbb felhívott határozatában – kifejtette, hogy az alperes alapszabálya (a 2021. szeptember 9-én elfogadott új alapszabályt megelőzően hatályos 2018. május 24-i alapszabálya) elkülönítette az elnöki és az ügyvezetői tisztséget. Az alapszabály 4.25. pontja és IV.4.22.b) pont rendelkezései alapján egyéb kifejezett szabályozás hiányában az ügyvezetői tisztséget az elnök átmeneti jelleggel láthatja el, az ügyvezető pályázat útján történő kinevezéséig. Az alapszabály 4.17.c) pontja szerint az Országos Elnökség választja meg és menti fel az ügyvezető igazgatót, míg a közgyűlés hatásköréről rendelkező 4.8. pont nem szabályozza ügyvezető hiányában az elnök ügyvezetői feladatokkal történő megbízását. Az alperes közgyűlése már korábban hozott határozatai értelmében az elnök töltötte be az ügyvezetői tisztséget, melynek időtartamát időről időre a közgyűlés meghosszabbította. E határozatok, annak bíróság általi jogerős hatályon kívül helyezéséig kötötték magát az alperest. A hosszabbítások folyamatában született meg a jelen perben támadott 23., 23. sorszámú közgyűlési határozat. A 2021. szeptember 9. napján tartott közgyűlésen elfogadott új alapszabály már nem is szabályozza az ügyvezetői tisztséget. Az alperes azonban ez ideig nem módosította az alapszabályt az elnöki és ügyvezetői tisztség tekintetében, a hiányos és ellentmondásos rendelkezéseket nem szüntette meg. A 2018. május 24-i alapszabály nem adott lehetőséget az ügyvezetői feladatok elnök általi ellátására, az alapszabály értelmében a közgyűlés nem volt feljogosított az elnök ügyvezetői feladatokkal történő megbízására, szerződéskötésre, így a szerződéskötéshez hozzájárulásra sem. A felperes a keresetlevelében azt a jogállítást is tette, hogy a határozatok az alapszabály 4.17.c. pontjába is ütköznek, így a másodfokú bíróság vizsgálhatta, hogy a 2018. május 24-i alapszabály e rendelkezésének a keresettel támadott 22., 23. számú határozat megfelelőségét. A kifejtettek értelmében az alapszabály kifejezetten nem adott a lehetőséget a közgyűlésnek az elnökkel ügyvezetői szerződés megkötésére, meghosszabbítására, ezért a keresettel támadott 22., 23. számú közgyűlési határozatok alapszabálysértők. Az a tény, hogy e határozatok meghozatalához a szerződés nem volt a meghívóhoz csatolva, illetve nem bocsátották a közgyűlést megelőzően a szavazásra jogosult tagok részére, nem minősült olyan hiányosságnak, amely a felperes által megjelölt Ptk. 3:17. § (3) bekezdésbe és alapszabály IV.4.4. pontjába ütközést megalapítaná. Az ezt meghaladóan fennálló alapszabálysértés azonban alapot adott a Ptk. 3:37. § (1) bekezdés alapján e határozatok hatályon kívül helyezésére.

[20] A fentiek értelmében az ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és az alperes határozat1 számú és határozat2 számú határozatát hatályon kívül helyezte a Pp. 383. § (2) bekezdés értelmében.

[21] A felperes fellebbezése és keresete is részben volt megalapozott. Ezért a perköltség viselésre mind az első- mind a másodfokú eljárásban a Pp. 83. § (2) bekezdése volt az irányadó. A pernyertesség pervesztesség aránya lényegében azonosnak volt tekinthető és a felmerült költségek között sem mutatkozott jelentős különbség, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdés értelmében egyik fél sem volt köteles a perköltség megtérítésére. Így a másodfokú bíróságnak nem kellett határoznia a felek között a perköltség megtérítéséről és ezen okból mellőzte az elsőfokú ítéletnek a felperest az alperes javára perköltség megfizetéséről rendelkezést.

[22] A feleket személyes illetékmentesség illette meg. A keresettel érvényesített jog értéke meghatározhatatlan, ezáltal a pertárgy értéke sem határozható meg. Az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pont szerint az elsőfokú eljárás illetékének alapja meg nem határozható perérték esetén 600.000 forint volt, amely után az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján a kereseti illeték mértéke 36.000 forint.

Egy vagy több határozat hatályon kívül helyezésére irányuló kereset esetén a pertárgy érték egyaránt meg nem határozható. Mivel az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontjában meghatározott 600.000 forint nem pertárgyérték, hanem illetékszámítási alap, az Itv. 40. § (1) bekezdésének a perérték összeszámítására vonatkozó rendelkezése nem alkalmazható. A meg nem határozható pertárgy érték az Itv. 40. § (1) bekezdés alapján nem többszöröződhet. Mindezek alapján az elsőfokú eljárásban a le nem rótt kereseti illeték összege 36.000 forint volt.

[23] Az elsőfokú bíróság alaptalanul számolt el további 7.000 forint le nem rótt illetéket, mert az Itv. 57. § (1) bekezdés a) pontja értelmében illetékmentes volt a keresetlevelet visszautasító végzés elleni fellebbezés.

[24] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítélet szerinti illeték összeget 36.000 forintra módosította. Mindezeket meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[25] A másodfokú perköltség megtérítésére a Pp. 83. § (2) bekezdés alapján egyik felet sem kötelezte, mivel a fellebbezés részbeni eredményessége okán a másodfokú eljárásban a pernyertesség pervesztesség arányát azonosak tekintette és a felmerült, kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjak, mint költségek között különbség nem mutatkozott.

[26] A le nem rótt fellebbezési eljárás illetékről a felek illetékmentessége okán a Pp. 102. § (6) bekezdés szerint rendelkezett.

Budapest, 2023. március 9.

Dr. ügyvezető s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár
bíró